

Trots regn, mörka moln

Schottisdansarna hade alla glädje, solsken i blick

(VN) Schottisinvasion i Västnyland – det kan man gott säga efter det att 408 färggranna, leende schottisdansare virvlat omkring i Ingå, Karis, Ekenäs och Tenala i takt till hurtig musik.

Vädargudarna visade sig på lördagen inte från sin bästa sida, det regnade lätt under de två första etapperna. Men de måste ha veknat när de såg de glada dansarna. I Ekenäs började nämligen solen titta blygt fram mellan de mörka molnen.

Tofsar, hattar, hättor, knäbyxor, västar, kjolar och sjarlar av alla de slag, den ena folkdräkten vackrare än den andra, fyllde Pumpvikens strand under Västnylands schottis.

Årets schottis, den tolfte, hade samlat rekordmånga par, 204 stycken. Det behövdes åtta bussar för att kуска dem från ort till ort.

Dansen började på förmiddagen i Ingå för att slutligen kulminera i Tenala där finalen hölls. Till finalen valde de fem domarna de femton skickligaste paren. Det blev en lång dag för dansarna eftersom evenemanget räckte ända till omkring midnatt.

Men trots att det är en lång och säkert också tröttsam dag

VN-foto: Richard Floman

I Karis var det idel glada miner bland schottisdansarna, som inte lät sig störas av lite regn.

vill människorna dansa. Det viktigaste är inte själva tävlingen utan samvaron. Folk strålar samman från när och fjärran för att träffas och trivas med varandra. Regnet gör ingen skada, det märker dansarna knappt. Så uppslukade är de av dansglädjen.

NÅGOT SPECIELLT

Fjölårssegrarna **Bo** och **Margareta Finnhammar** anser att det är någonting alldeles speciellt med Västnylands schottis.

Själva har de alltid tyckt om att dansa. Och vad är då naturligare än det att de faktiskt träffade varandra genom dans.

– Det är en okonventionell och gemensam glädje man får uppleva här, någon sådan här

stämning har vi aldrig i Sverige. Alla trivs verkligen här och tycker om att dansa och ha roligt på ett spontant sätt. Efter vår seger ifjol höll vi inte på att kunna lämna Tenala.

Alla, både dansare och publik, kramade om och gratulerade oss, bilisterna tutade när de såg oss. Det är ett verkligt fint minne.

– Trots att vi försvarar segern är vi inte här för att vinna, det viktigaste är att få vara med och göra sitt bästa. Och fastän dagen är lång så är det en härlig trötthet man får uppleva då allting slutar i en glad gemenskap.

Eldsjälen för hela evenemanget, **Nils Kevin**, håller i trådarna så att allting säkert fungerar. Trots det regntunga vädret ser han rätt nöjd ut.

REGNET SKRÄMDE BORT PUBLIKEN

– Det har gått riktigt bra hittills. Tyvärr så har ju regnet skrämt bort publiken, jag skulle tippa att den är hälften mindre än i fjol.

En rundvandring bland publiken bekräftar att så är fallet. Många var tveksamma om de överhuvudtaget skulle komma just på grund av regnet. Men stämningen, programmet och själva traditionen lockade dem till platsen.

Och i publiken fanns även sådana som både i vått och torrt skulle ha tagit sig till Västnylands schottis. Den är något som de absolut inte vill missa.

(Forts. på sista sidan)

Schottis

Bo och Margareta Finnhammar ger i Ekenäs stilprov på hur schottis egentligen skall dansas.

Ecce Sjöblom och Benny Törnroos underhöll publiken med musik och sång.

FORTSÄTTNING

Schottis

.....(från sid. 1)

Största delen av publiken är sådana som enbart tittar på schottisen på endast en ort. Men det finns faktiskt sådana som följer med hela vägen ända till Tenala.

Kaj Weidemann och **Henrik Palmén** är på weekendledighet respektive kvällspermission från Dragsvik för att se på schottisen.

– Min flickvän är med i tävlingen, det är därför som jag är här, säger Kaj. Hon är "bombsäkert" med i finalen, nog måste jag ju tro på hennes talanger. Jag tycker om att se på danserna. Men för en lekman är musiken ganska likadan, jazz är mera min melodi.

– Jag är här för att följa med några kompisar som är med och tävlar. Men det skulle säkert vara roligt att dansa själv, säger Henrik. Han kommer för övrigt att med 80 andra beväringar fara på söndagen till Helsingfors för att förbereda sig för VM i friidrott där de har fått olika slags vaktuppdag.

INTE BARA SCHOTTIS

Före varje tävlingsetapp fick publiken njuta av sång, musik och dans. Den delen av programmet skötte Hyvinkään kansantanssijat, Skogsfolket från Norge, Norrtälje Elitkapell samt duon Ecce Sjöblom – Benny Törnroos om.

Åttamannagruppen Norrtälje Elitkapell uppträdde första gången utanför Sverige. Gruppen spelar främst uppländsk folkmusik, både traditionell sådan och med egna arrangemang. Den framför de med för denna mu-

sikgren ovanliga instrument som bouzouki, klarinett, munspel och olika slagverk. Killarna är amatörer men har hunnit ge ut fyra skivor under sin nioåriga bana.

Peter Hedlund spelar nyckelharpa och fiol i gruppen. Som sitt huvudinstrument håller han nyckelharpan, den är han mer intresserad av och har därför spelat mer intensivt med den.

– Regnvädret kan ställa till med problem, om knapparna på

nyckelharpan blir våta så sväller de upp och kan täppa till hålen. Och då får jag inte fram annat än oljud.

– Egentligen så har jag ingen aning om hur vi råkade komma hit. Plötsligt en dag var det någon som ringde och undrade om vi ville komma. Vi nappade genast på kroken, allt har funkat fint och vi har blivit välbemötta.

Richard Floman

– Vår grupp består av musiker, byggnadsarbetare och fängvaktare, berättar killarna i Norrtälje Elitkapell.